

administrationen, især i Justitsministeriet, skulde være betinget af et eller to Aars Tjeneste omkring paa Retsbetjentkontorerne. Det er ikke heldigt, at de unge Jurister straks efter Eksamen ansættes i Centraladministrationen og dør uden noget praktisk Kendskab til Forholdene ude i Landet gaar ind i et Maskineri, som, skønt der naturligvis findes mange udmærkede Embedsmænd i Centraladministrationen, synes at høre til det, som er mindst paavirket af Udviklingen her i Landet, og derefter oven i Købet efter nogen Tjeneste i Kontorerne anses som særlig egnede til en Embedsstilling ude i Landet. For et enkelt Omraade har Fuldmægtigene paa Amtstuerne — efter min Mening med fuld Ret — gentagne Gange fremhævet det urimelige i, at man konsekvent udnævnte Ansøgere fra Centraladministrationen, der i alt Fald ofte skal til at lære Amtstuearbejde af det underordnede Personale, til Amtsforvaltere. Denne Sag blev allerede sidste Aar fremdraget her i Tinget, bl. a. af Finansudvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Laursen; siden har man imidlertid alligevel, saaledes ved Besættelsen af Amtsforvalterembedet i Ribe, fulgt det gamle System. Men selv om det er vanskeligt, kan der vel efterhaanden her i Rigsdagen skabes en saadan Stemning for en Ændring, at en Ændring ogsaa virkelig gennemføres. I Stedet for saaledes altid paa dette og paa andre Omraader at give Ansøgere fra Centraladministrationen en mere eller mindre udpræget Fortrinsstilling ved Besættelse af Embeder ude i Landet, vilde det utvivlsomt være særdeles heldigt ikke blot, som jeg nævnte, at kræve en vis Tids Arbejde ude i Landet som Betingelse for Ansættelse i alt Fald i visse Dele af Centraladministrationen, men ogsaa at komme ind paa nu og da at besætte overordnede Stillinger i Centraladministrationen med Folk udefra. Man maatte saa vist helst sørge for, hvis det er muligt, samtidig at besætte flere overordnede Stillinger med Folk udefra i det paagældende Ministerium for paa den Maade at faa Folk ind i Centraladministrationen, der ikke fra ganske unge af uden at have set synderligt andet oplæres i dennes Traditioner. Thi utvivlsomt trænger med al Anerkendelse af mange af de udmærkede Embedsmænd, der findes i Centraladministrationen, hele det administrative Maskineri, der er knyttet til Centraladministrationen, i høj Grad til Reform. Det er uheldigt, at der, naar Sager indsendes til Centraladministrationen,

ofte kan gaa meget lang Tid, inden de, som har indsendt en saadan Sag, overhovedet hører noget til den. Man burde ind paa en Ordaing, hvorefter man, naar man ikke indenfor forholdsvis kort Tid kan træffe en endelig Afgørelse af Sagen, dog anerkendte Modtagelsen af den paagældende Sag og i Forbindelse dermed saa vidt muligt gav Meddelelse om, hvornaar en endelig Afgørelse i Sagen kan forventes. Et enkelt Eksempel paa, hvor vanskeligt det kan være at faa en Sag igennem Centraladministrationen, vil jeg gerne et Øjeblik dvæle lidt nærmere ved. Den 7. Oktober i Fjor fandt der en Kommuneafstemning Sted oppe i min Valgkreds om Spiritusbevilling til Hirtshals Kro. Ministeriet for offentlige Arbejder havde anbefalet Bevillingen, fordi det velvise Ministerium var af den Opfattelse, at en Spiritusbevilling var fremmende for Havnearbejdet i Hirtshals. Befolkningen deroppe var imidlertid af en anden Opfattelse end Ministeriet for offentlige Arbejder. Ved Kommuneafstemningen blev Bevillingen nedstemt med 411 Stemmer imod 84, og de kommunale Raad, baade Sogneraadet og Amtsrådet, fulgte naturligvis Befolkningen og meddelte Indenrigsministeriet, at man maatte fraraade Bevillingen. Dette skete altsaa for ca. et Aar siden. Siden da har man imidlertid intet som helst hørt til Sagen. Nogen Afgørelse er Ministeriet trods Befolkningens og de kommunale Raads tydeligt udtalte Afgørelse endnu ikke naaet til at træffe, skønt der, som sagt, er forløbet ca. et Aar. Og dog skulde en Tilhænger af det folkelige Selvstyre — og det nuværende højtærede Ministerium siger sig jo at være Tilhænger af det folkelige Selvstyre — en Afgørelse synes ganske enkel og lige til. Den Langsomhed, der i denne Sag er vist, er i Virkeligheden en utilbørlig Tilside-sættelse af det folkelige Selvstyre. Underhaanden har jeg erfaret, at denne Sag endnu skal ligge i Ministeriet for offentlige Arbejder, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvor længe den skal blive liggende der, og gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvor mange Aar man skal vente, inden Ministeriet kan naa til en Afgørelse i denne Sag.

Hele denne Sag er et illustrerende Eksempel paa, hvor langsomt Centraladministrationen kan virke, et Eksempel, der lettelig kunde forøges med adskillige andre, og som underbygger de Ønsker om Reformer i Centraladministrationen, jeg